

Πρὸς τοὺς συνδρομητὰς τῆς Ἐφ. τῶν Παιδῶν.

Ἄγαπητοι μόι φίλοι!

Ίδου καὶ πάλιν θείᾳ εὐδοκίᾳ ἐφθάσαμεν, πάντες ἡμεῖς, ἐκτὸς δύο ἡ τριῶν ἔξαιρέσεων, συνδρομηταὶ καὶ συντάκτης εἰς τὸ τέλος καὶ ἄλλου ἔτους, τοῦ 17ου, ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Παιδῶν», διόπερ πολλὰς χάριτας διεφίλομεν τῷ οὐρανῷ ἡμῶν Πατέρι. Ο συντάκτης αὐτῆς μάλιστα ἔχει λόγους πολλοὺς καὶ ἰσχυροὺς νὰ εὐγνωμονῇ τὴν πανάγαθον Πρόνοιαν, πρῶτον μὲν, διότι ἐφείσθη τῆς ζωῆς του καὶ περιεφρούρησεν αὐτὸν ἐπὶ ἑπτὰ μῆνας ταξιδεύοντα διὰ Ἑρᾶς καὶ θαλάσσης διὰ πολλῶν καὶ μεμακρυσμένων χωρῶν, καὶ δεῦτερον, διότι παντοῦ διου δὲν ὑπῆγεν, εὗρε τοὺς συνδρομητὰς αὐτῆς ἀγαπῶντας καὶ ἐκπιμπντας τὸ μικρὸν τοῦτο φύλλον, κατέξοχὴν δὲ εὐχαριστήθη ἀκούων τὰς εὐνοϊκὰς καὶ κολακευτικὰς κρίσεις ἀλλοιοειδῶν σεβαστῶν (οἱ διόποιοι λαμβάνουν τὴν ἐφημερίδα ταύτην χάριν τῆς ἀπλοελληνικῆς γλώσσης μᾶλλον ἢ διὰ τὴν ἐν αὐτῷ ὄλην) διολογούντων, διότι εὑρίσκουν αὐτὴν εὐχάριστον καὶ ὡς ἂν αὐτὴν εργάζεται.

Τοιαύτη ἔκφρασις διπολήψεως καὶ ἐκτιμήσεως ἐκ μέρους πολυαριθμῶν καὶ διαφόρων τάξεων συνδρομητῶν, «Ἐλλήνων τε καὶ ἔνων, δὲν δύναται είμην νὰ διεγείρῃ αἰσθήματα χαρᾶς ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, διότι εἶναι ἀναγνώρισις καὶ ἐκτίμησις τῶν ἀδυνάτων κόπων καὶ φροντίδων του πρὸς διαδικαλίαν καὶ βελτιώσιν τῆς καταστάσεως μεγάλης καὶ σπουδαίας κοινωνικῆς τάξεως, τῆς τῶν παιδῶν, διτινα μετ' οὐ πολὺ θάκταλάδουν τὰς θέσεις τῶν γονέων καὶ φίλων των ἐν τῇ Πολιτείᾳ καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ θάκτασταθοῦν ἢ εὐλογία ἢ κατάρα ἐν τῷ ἔθνει των.

Ἐνχαρίστως δὲ δράτεται τῆς εὐκαιρίας ταύτης, ἵνα ἀναγγείλῃ εἰς τοὺς συνδρομητὰς τῆς «Ἐφ. τῶν Παιδῶν», διότι κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἡ σύνταξις αὐτῆς προσέλαβε συνεργάτινα νεάνιδα δόκιμον, διπεραγαπῶσαν καὶ ἐνδιαφερομένην ὑπὲρ τοῦ πνευματικοῦ καλοῦ τῶν παιδῶν τῆς πατρίδος της. — Εἰς τὴν ἐπιτυχῆ αὐτῆς συνδρομὴν διεφίλεται ἡ ἐξακολούθησις τοῦ φύλλου κατὰ τοὺς ἑπτὰ μῆνας τῆς ἀπουσίας τοῦ συντάκτου. Διὰ τῆς αὐτῆς δὲ συνδρομῆς καὶ τῶν προμηθειῶν νέων καὶ ωραίων εἰκόνων ἐλπίζεται νὰ κατασταθῇ ἡ Ἐφημ. τῶν Παιδῶν ποικιλωτέρα, ωραιοτέρα καὶ διδακτικωτέρα.

Ἀποχαιρετίζων πάντας τοὺς καλούς της συνδρομητὰς καὶ ἀναγνώστας τις ἐλπίζει, διότι διπλανά κατὰ τὸ λῆγον ἔτος, οὕτω καὶ κατὰ τὸ ἐπόμενον πολλοὶ θέλουν προσποιήσεις νὰ κάμουν ἔκαστος ἵνα τούλαχιστον νέον συνδρομητὴν, ἵνα λάδουν μὲν μίαν ωραίαν εἰκόνα χρωματισμένην, βοηθήσουν δὲ διὰ τούτου τὴν σύνταξιν νὰ ἐπιφέρῃ τὰς βελτιώσεις, τὰς διοιας ἄλλως ἀδυνατεῖ.

Ο συντάκτης Μ. Δ. ΚΑΛΟΠΟΘΑΚΗΣ.

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ.

(Ἐκ τοῦ γερμανικοῦ.)

(Συνέχεια· ίδε παρελθόν φύλλον)

ΚΕΦΑΛ. Γ.

— «Μάλιστα ἥτον ὁ ἔιδος διακοῦρος διστις διέδωκε ταῦτα,» ἀνέκραξεν ὁ γέρων Συνταγματάρχης. «Εἶναι ὑπηρέτης τοῦ Κόμητος ἔκεινου, διστις σᾶς προσέβαλεν ἔκεινην τὴν ἡμέραν εἰς τὸ συμπόσιον. 'Αλλ' ὁ Οὔτρεχτ εἶπεν διτις Αὐτὸν τοιαῦτα καὶ αὐτὸς τις εἶχε χρηματεύσει ώς κατάσκοπος μισθωτὸς ὑμῶν καὶ διτις σεῖς τῷ ἐδώκατε πληροφορίας περὶ τοῦ Πρωσικοῦ στρατοῦ καὶ ἔκεινος εἰς ἀνταλλαγὴν σᾶς εἰδοποίησε περὶ τῆς μαστικῆς πορείας τῶν Αὐστριακῶν, καὶ οὕτως ἐπροθιβάσθη διὰ τὴν ἀνδρείαν σας. 'Ο ψεύστης! ὁ τρισάθλιος!」

— «Κύριοι,» εἶπεν ὁ Στρατηγός, «ἀκούσατε πῶς ὁ φίλος μου ἐδῶ ὁ κ. Βράουν ἐκήγησε τὴν ὑπόθεσιν καὶ ἐλευθέρωσεν ἑαυτὸν πάσης ὑποψίας. Θέλετε νὰ φέρωμεν μάρτυρας, οἵτινες θὰ ἐπιβεβαιώσουν τὰς ἐγγησίεις του, τὸν Ταγματάρχην φόνο Σόδος, καὶ αὐτὸν τὸν Γκόττληγο Οὔτρεχτ; Περιμένετε δὲν λέγον.» Καὶ καλέσας ἔνα ὑπηρέτην ἐψιλούρισεν δλίγας λέξεις εἰς τὸ οὖς του. Ο ὑπηρέτης ἐξῆλθε καὶ μετά τινας στιγμὰς εἰς σῆλθεν ἀγγελιαφόρος τις τοῦ Στρατηγοῦ, εἰς δινούσιον ἐπί τυνος τεμαχίου χάρτου γεγραμμένον ἐνταλματολόγιος τοῦ Γκόττληγο Οὔτρεχτ.

'Αλλ' ὁ καιρὸς τοῦ Γκόττληγο δὲν εἶχεν ἐλθεῖ ἀκόμη. Κατὰ τόχην ὁ κ. Βράουν διστις ἔκεινος τὰ διαδιδόμενα περὶ τοῦ οἴδου του καὶ εἶχε μάλιστα ἀκούσει τὴν ἀλληλή ιστορίαν ἀπὸ τὸν ἑδῶν τὸν Γεώργιον, τὴν αὐτὴν ἡμέραν συνήντησε τὸν Γκόττληγο καθ' ὅδον καὶ τὸν εἰδοποίησεν διτις θὰ συλληφθῇ, καὶ τὸν παρώτρυνε νὰ φύγῃ πρὶν τὸν εῦρη ὁ Γεώργιος.

Ο Γκόττληγος κυριεύθεις ὑπὸ πανικοῦ φόδου ἐπῆρε δρόμον ἀμέσως, διτις δὲ μετά τινα ἥραν ἐφθασεν ἡ περιπόλος διὰ νὰ τὸν συλλάβῃ εῦρον «τὸ πουλὶ φευγάτον.

ΚΕΦΑΛ. ΙΑ'.

'Ἐπι τῆς κεντρικῆς δόδοις τοῦ "Μαγδεβούργου" ἴστατο μέγα καὶ λαμπρὸν μέγαρον. Πρώτων τινὰ περὶ τὸ Πάσχα, ὀλίγα ἔτη μετά τὰ συμβάντα τοῦ τελευταίου κεφαλαίου, μεγάλη κίνησις ἐφαίνετο ἐντὸς τῆς οἰκίας ταύτης. Τί ἐσήμαινε τοῦτο; ἐπὶ τοῦ πρώτου πατώματος κατέφκει διατρηγός φόνο Βράουν. Βέδελ, ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου διατρηγός Βράουν καὶ ἡ σύζυγός του. Τὴν ἡμέραν ἔκεινην ἐπράκειτο νὰ βαπτισθῇ τὸ μονογενές των τέκνων καὶ ὁ γέρων Στρατηγός εἶχεν ἐπιμείνει νὰ κάμη συμπόσιον εἰς τιμὴν τῆς τελετῆς.

Ο Γεώργιος εἶχε νυμφευθῆ σύζυγον πολὺ ἀνωτέρας κοινωνικῆς θέσεως ἀπὸ τὴν ἴδιαν του. Τὸ πρῶτον ἐσχετίσθη μετ' αὐτῆς, σταματήσας μὲ κίγδυνον τῆς ζωῆς

του τούς περιτρόμους ἵππους τῆς ἀμάξης της, ἐνῷ αὐτῇ ἦλαυνε εἰς βεβαίαν καταστροφὴν, δὸν δὲ Γεώργιος δέν τους ἀνεχαίτιεν. Ἡ εὐγνωμοσύνη τῆς διὰ τὴν πρᾶξιν ταῦτην ἡνοὶς σχέσεις μὲ τὴν οἰκογένειάν της. Ἀλλ' ἀν καὶ δὲ Γεώργιος τὴν ἡγάπα πολὺ, καὶ ἀντηγαπάτο παρ' αὐτῆς, ἡτο δῆμας πολὺ μετριόφρων ἢ ὅστε νὰ τὴν ζητήσῃ παρὰ τῶν γονέων τῆς ἐνῷ ἡτο τόσον ἀνωτέρας θέσεως ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἀπὸ αὐτῶν. Ὁ γέρων δῆμας Στρατηγὸς κατὰ τύχην ἀνεκάλυψε τὸ μυστικὸν καὶ πάραυτα μετέβη εἰς τοὺς γονεῖς καὶ ἐνήργησεν ὥστε συνήνεσαν εἰς τὸ συνοικεῖσιν.

‘Ο γάμος τοῦ Γεωργίου ἐστάθη εὐτυχής. Ἡ Ἰωάννα ἡτο ἀφωσιωμένη εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τοὺς γονεῖς του, οὓς οὐδόλως κατεφρόνει διὰ τὴν πενίαν των.

Καὶ νῦν ἔφθασεν ἡ ἡμέρα, διὰ νὰ βαπτισθῇ τὸ πρώτον των τέκνων. .

‘Ο γέρων Βράουν καὶ ἡ σύζυγός του ἤλθον ἐπὶ τῆς ἀμάξης τοῦ Στρατηγοῦ ἐνδεδυμένοι τὰ κάλλιστα αὐτῶν ἑορτάσιμα ἐνδύματα, καὶ ὀδηγήθησαν ἀμέσως εἰς τὸ ἴδιαιτερον γραφεῖον τοῦ Στρατηγοῦ, μεθ' οὐ παρέμειναν ἐπὶ μίαν ὥραν συσκεπτόμενοι. ‘Οτε ἐξῆλθον, ὁ Γεώργιος καὶ ἡ σύζυγός του κατέβησαν μετὰ χαρᾶς νὰ τοὺς διοδεχθοῦν. ‘Η κ. Βράουν ἔδιστασε νὰ πλησιάσῃ τὴν νύμφην τῆς, ήτις ἡτον ἐνδεδυμένη πολυτελῶς μετάξινα ἐνδύματα, ἀλλ' ἡ Ἰωάννα τὴν ἐνηγκαλίσθη μὲ ἀγάπην.

‘Η κ. Βράουν ἔδιστασε νὰ πλησιάσῃ τὴν νύμφην τῆς, ήτις ἡτον ἐνδεδυμένη πολυτελῶς μετάξινα ἐνδύματα, ἀλλ' ἡ Ἰωάννα τὴν ἐνηγκαλίσθη μὲ ἀγάπην.

‘Η γραῖα ἐξήτησε νὰ ἴδῃ τὸν ἔγγονόν της, καὶ διὰ ἤλθεν ἡ ὥρα, αὐτὴ τὸν ἔφερεν εἰς τὰς ἀγκάλας της εἰς τὴν κολυμβήθραν. Ἐκεὶ ἐδιπτίσθη λαβῶν τὸ δόνομα Γεώργιος Φρειδερίκος, Γεώργιος μὲν διὰ τὸν κ. Βράουν, καὶ Φρειδερίκος διὰ τὸν Βασιλέα καὶ τὸν Στρατηγὸν φόνο Βράουν Βέδελ.

Μετὰ τὴν τελετὴν δλοὶ οἱ προσκεκλημένοι μετέβησαν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Στρατηγοῦ καὶ παρεκάλισαν εἰς τὸ συμπόσιον. Ὁ γέρων Βράουν μὲ τὴν σύζυγόν του ἐκάθισαν ἔκατέρωθεν τοῦ Δημάρχου τοῦ Μαγδεβούργου.

Μετὰ τὸ τέλος τοῦ γεύματος ὁ γέρων Στρατηγὸς ἡγέρθη ἐκ τῆς θέσεως του, πάντες δ' ἐσιώπησαν περιμένοντες.

— Πρὶν ἡ προτείνω πρόποσιν,» εἶπε, «πρέπει γὰ σοὶ ἔκφράσω, Γεώργιε Βράουν, ἐνώπιον τῶν φίλων τούτων, ξενα προσφίλη καὶ διακαῆ πόθον μου. Πρό τιος καιροῦ σοὶ ἀνέφερα περὶ τούτου, ἀλλὰ δὲν ἡθέλησας νὰ συναινέσῃς, σήμερον, πάλιν σοὶ λέγω, Γεώργιε, γενοῦ υἱός μου.»

‘Ο Γεώργιος ἀνεπίδησε καὶ ἐνηγκαλίσθη τὸν γέροντα.

«Ἐι μαὶ μίσος σας,» εἶπε μετὰ συγκινήσεως: «σᾶς τιμῷ καὶ σᾶς ἀγαπῶ ως υἱὸς, ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ ἀλλάξω τὸ ὄνομα, διπερ μοὶ ἔδωκεν ὁ πατήρ μου.

(ἀκολουθεῖ.)

ΑΥΤΟΧΘΟΝΕΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ.

Οἱ αὐτόχθονες τῆς Βορείου Ἀμερικῆς, οἵτινες πρὸ διακοσίων ἡ τριακοσίων ἑτῶν ἐκάλυπτον δληγ τὴν μεγάλην ἐκείνην Ἡπειρον, σήμερον δὲν εἶναι παρ' ὅλιγαι ἔκατοντάδες χιλιάδων καθ' δληγ τὴν Βόρειον καὶ Κεντρικὴν Ἀμερικὴν. Μυριάδες αὐτῶν ἐφονεύθησαν μαχόμενοι κατὰ τῶν Εὐρωπαίων κατακτητῶν τῆς χώρας, ἀλλοὶ δὲ ἔξοταθέντες ἀπὸ τὰς γαίας των κατέφυγον εἰς τὰ ὅρη καὶ τὰς ἀκατοικήτους πεδιάδας τῶν Δυτικῶν Πολιτειῶν, ὅπου ζῶσιν ἀκριβῶς δπως οἱ προπάτορές των ἔζησαν, διὰ τοῦ κυνηγίου καὶ τῆς ἀλιείας, ἡ καλλιεργοῦντες δλίγα στρέμματα ἀράβοσίτου. Αἱ φυλαὶ αὐταὶ αἰτιές ποτε ἡσαν περίπου

500, ἐκάστη μὲ τὴν ἰδιεκήν

Αὐτόχθονες Ἀμερικανοί ταξιειδεύοντες.

τῆς διάλεκτον, οὐδέποτε ἔκτισαν πόλεις ἡ οἰκίας, ἀλλὰ κατώκουν εἰς σκηνὰς ἡ καλύβας καθὼς ἐκείνην, τὴν ὁποίαν βλέπετε ἐν τῇ ἐνώπιον σας εἰκόνι, οὕτω δὲ ὀλόκληρον χωρίην ἡδύνατο νὰ μεταφερθῇ εἰς νέαν τοποθεσίαν, δσάκις ἐπρόκειτο νὰ εῦρωσι καλλίτερον κυνήγιον ἡ ἀλιείαν.

Τὸ χρῶμα τῶν αὐτοχθόνων Ἀμερικανῶν εἶναι διάφορον εἰς διάφορα μέρη τῆς χώρας, ἀλλαι μὲν φυλαὶ ἔχουσι χρωματισμὸν κλίνοντα πρὸς τὸν τῶν Εὐρωπαίων, μὲ ἐνθήην κόμηην καὶ ὀφθαλμοὺς γαλανοὺς, ἀλλοὶ δὲ εἰναι σχεδὸν μέλανες, ἀλλ' αἱ πλεισται κλίνουσι πρὸς τὸ χαλκόχρυν, μὲ ὀφθαλμοὺς μέλανας καὶ βαθεῖς, κόμηην μέλαιναν καὶ εὐθεῖαν καὶ προεξέχοντα δστᾶ τῶν παρειῶν.

